

НАРЕДБА за планиране на граждански ресурси за отбрана

Приета с ПМС № 105 от 27.05.2020 г., обн., ДВ, бр. 49 от 29.05.2020 г., в сила от от 29.05.2020 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С наредбата се уреждат условията и редът за планиране на граждански ресурси за отбрана, за разработване на военновременните планове, както и за изпълнение на дейностите по чл. 22, ал. 2, т. 22 и 23 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Чл. 2. Планирането на граждански ресурси за отбрана е основна дейност по отбранително-мобилизационна подготовка и представлява съвкупност от дейности за определяне на военновременните потребности на страната от отбранителни продукти и гражданска продукция и услуги, възлагане на военновременни задачи, разработване на военновременни планове и програми и сключване на договори за тяхното осигуряване.

Чл. 3. (1) Планирането на граждански ресурси за отбрана се извършва от държавните органи, органите на съдебната власт, организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, органите на местното самоуправление и местната администрация, включително техните поделения, подразделения и структурни звена, и юридическите лица с възложени военновременни задачи по отбраната на страната.

(2) Междуведомственият съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките по предложение на министъра на отбраната приема:

1. методически указания за планиране на граждански ресурси за отбрана, разработване на държавния военновременен план и номенклатурен списък за планиране на военновременните потребности от гражданска продукция и услуги;

2. методически указания за разработване на ведомствени и териториални военновременни планове и военновременни планове на юридически лица.

(3) Плановият период, за който се планират граждански ресурси за отбрана, се определя с методическите указания по ал. 2, т. 1 и е в съответствие с продължителността на военновременния период, определен с нормативен акт.

Чл. 4. (1) Планирането на гражданските ресурси се основава на следните принципи и условия:

1. синхронизиране на планирането по цели, подходи, ресурси, време и място;

2. планиране по икономически дейности на национално, ведомствено (секторно/отраслово), териториално (областно), местно (общинско) и локално (организации и юридически лица) ниво;

3. отчитане на икономическите възможности на страната и наличието на военновременни запаси и държавни резерви, в това число кризисни запаси, както и способностите за военновременни доставки от местно производство и от внос;

4. контрол и приоритизиране на задачите при ефективно използване на наличните ресурси;

5. прилагане на ръководните документи на съюзно ниво, които имат отношение към планирането на граждански ресурси за отбрана;

6. съгласуваност на военновременното планиране на гражданските ресурси с планирането от другите области на сигурността;

7. приоритетно изпълнение на договори за производство, снабдяване и осигуряване със стоки и услуги във военно време;

8. използване на методи, свързани с планиране, базирано на способности.

(2) Планирането на граждански ресурси за отбрана се основава на документите по чл. 11, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на задачите по отбраната на страната, възложени с нормативен акт, на стратегическите и оперативните планове на въоръжените сили, плановете за привеждане в готовност за работа във военно време и плановете за мобилизация на въоръжените сили и другите сили от системата за национална сигурност на Република България и други планове, свързани с отбраната на страната.

Чл. 5. (1) Финансовото осигуряване на дейностите по наредбата се извършва от държавния бюджет, като елемент на финансирането на дейностите по отбранително-мобилизационна подготовка, по реда на чл. 34, ал. 4 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) Във военно време изпълнението на възложените военновременни задачи по отбраната на страната се финансира от бюджета на страната.

Глава втора

РЕД ЗА ПЛАНИРАНЕ

Чл. 6. Субектите по чл. 3, ал. 1 от наредбата в рамките на своята компетентност планират за военно време:

1. производство или внос на стоки и услуги, необходими за въоръжените сили и другите сили от системата за национална сигурност на Република България с възложени задачи по отбраната на страната;

2. производство или внос на основни хранителни и нехранителни стоки, друга гражданска продукция и осигуряване на услуги за населението;

3. производство или внос на стоки от стратегическо значение за икономиката на страната и изграждането и поддържането на инфраструктурата;

4. извършване на услуги от стратегическо значение за осигуряване на устойчиво функциониране на държавата;

5. трудови, материални, финансови и други ресурси, необходими за изпълнение на дейностите по наредбата.

Чл. 7. Планирането на граждански ресурси за отбрана включва следните етапи:

1. възлагане на военновременни задачи на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и на организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет;

2. определяне, по компетентност, на военновременните потребности от граждански ресурси на въоръжените сили и на другите сили от системата за национална сигурност;

3. определяне, по компетентност, на военновременните потребности от граждански ресурси от министерствата, ведомствата, областните администрации (Столичната община) и общините (районите), необходими за населението, изграждането и поддържането на инфраструктурата и функционирането на икономиката и администрацията във военно време;

4. обобщаване на военновременните потребности в Министерството на отбраната и изпращане на заявки до компетентните държавни органи за осигуряване на граждански ресурси за отбрана;

5. проучване от държавните органи, по компетентност, на възможностите на

юридически лица за производство/доставка на стоки и услуги за военно време за определяне на потенциални изпълнители на военновременни задачи и изпращане на предложения до Министерството на отбраната за включване на юридически лица в списъка по т. 6 и за възлагане на военновременни задачи по т. 7;

6. разработване на единен списък на юридически лица, стратегически и други особено важни обекти, които са от значение за отбраната на страната във военно време, на основание чл. 22, ал. 2, т. 22 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

7. възлагане на военновременни задачи на юридически лица на основание чл. 22, ал. 2, т. 23 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

8. разработване и приемане на държавен военновременен план;

9. разработване на военновременни планове от задължените субекти по чл. 3, ал. 1 в съответствие с приетия държавен военновременен план;

10. сключване на договори или рамкови споразумения между юридически лица с възложени военновременни задачи и съответните държавни органи по компетентност по реда на глава шеста от наредбата и действащата нормативна уредба;

11. разработване на номенклатурни списъци и нормативи (количества) на военновременните запаси, програми за усвояване на изделия по военновременните планове, програми за изработване на пробни и контролни (тренировъчни) серии на отбранителни продукти, заявки към ресорните/отрасловите министерства/ведомства за ресурсно осигуряване на военновременните планове.

Чл. 8. Военновременните потребности, задачи и планове се актуализират по указания на Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките при:

1. промяна в изискванията на документи, посочени в чл. 11, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

2. промяна на нормативно възложените задачи по отбраната на страната;

3. промяна на структурата или числеността на въоръжените сили за военно време;

4. структурни изменения в органите на изпълнителната власт и техните администрации.

Глава трета

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВОЕННОВРЕМЕННИТЕ ПОТРЕБНОСТИ

Чл. 9. (1) Военновременните потребности на страната от отбранителни продукти и гражданска продукция и услуги отразяват потребностите на задължените субекти по чл. 3, ал. 1, въоръжените сили и другите сили от системата за национална сигурност, населението, изграждането и поддържането на инфраструктурата на страната и функционирането на икономиката във военно време. Военновременните потребности са основа за подготовката на държавния военновременен план.

(2) Военновременните потребности от отбранителни продукти и гражданска продукция и услуги, необходими за силите от системата за национална сигурност на Република България, се определят от:

1. Министерството на отбраната – за въоръжените сили на Република България по чл. 50, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, и при необходимост – за разположени на територията на страната съюзни сили;

2. Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция "Разузнаване", Националната служба за охрана и Държавната комисия по сигурност на информацията – за структурните им звена с функции в сферата на

сигурността;

3. Министерството на правосъдието – за подчинените му структурни звена с функции по охрана на съдебната власт и местата за лишаване от свобода.

(3) Министерствата и ведомствата, организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, органите на съдебната власт, областните администрации и общините (районите) в рамките на своята компетентност определят военновременните си потребности от гражданска продукция и услуги, включително стоки и услуги от стратегическо значение.

(4) Министерствата, ведомствата, организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, органите на съдебната власт и областните администрации (Столичната община) изпращат военновременните си потребности в Министерството на отбраната за обобщаване.

(5) Общините (районите) изпращат военновременните си потребности в съответните областни администрации (общини) за обобщаване.

(6) Задължените субекти по чл. 3, ал. 1 планират военновременните си потребности от гражданска продукция и услуги съгласно номенклатурния списък по чл. 3, ал. 2, т. 1.

Чл. 10. (1) Военновременните потребности от отбранителни продукти и гражданска продукция и услуги на въоръжените сили се определят на базата на утвърдените им стратегически и оперативни планове.

(2) Министерствата и ведомствата (включително тези, в чиито структури има сили от системата за национална сигурност), организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, определят военновременните си потребности от граждански ресурси в съответствие със задачите по отбраната на страната, възложени с нормативен акт, планове за привеждане в готовност за работа във военно време, планове за мобилизация (които разработват такива), други планове, свързани с отбраната, статистически данни и по разработени от тях методики или методически указания.

(3) Областните администрации и общините (районите) определят военновременните си потребности от граждански ресурси, включително основни хранителни и нехранителни стоки, на базата на задачите по отбраната на страната, възложени им с нормативен акт, планове за привеждане в готовност за работа във военно време и броя на населението в съответната териториална единица, регистрирано като живущо по настоящ адрес, по норми на потребление, определени в нормативен акт, или статистически определени норми. Служителите на администрациите на държавните органи и техните териториални структури влизат в разчетите на съответната област/община за осигуряване със стоки и услуги по местоживееене.

(4) Военновременните потребности от граждански ресурси се определят от задължените субекти по чл. 3, ал. 1 с отчитане на мирновременната им дейност, като планиране на съкращаване на дейности и личен състав се допуска само ако възложените военновременни задачи налагат такава необходимост или ако това е предвидено в нормативен акт.

Чл. 11. Военновременните потребности на страната от граждански ресурси и тяхното разпределение по икономически дейности се включват в държавния военновременен план.

Глава четвърта

РЕД ЗА ИЗГОТВЯНЕ НА ЕДИНЕН СПИСЪК НА ЮРИДИЧЕСКИ ЛИЦА, СТРАТЕГИЧЕСКИ И ДРУГИ ОСОБЕНО ВАЖНИ ОБЕКТИ, КОИТО СА ОТ ЗНАЧЕНИЕ ЗА ОТБРАНАТА НА СТРАНАТА ВЪВ ВОЕННО ВРЕМЕ.

ВЪЗЛАГАНЕ НА ВОЕННОВРЕМЕННИ ЗАДАЧИ

Чл. 12. (1) Министърът на отбраната изготвя единен списък на юридически лица, стратегически и други особено важни обекти, които са от значение за отбраната на страната във военно време, въз основа на писмени предложения на съответните министри и ръководители на ведомства и го внася за приемане от Министерския съвет.

(2) Предложенията по ал. 1 се изготвят в съответствие с нормативно възложените военновременни задачи по отбраната на предлагащите държавни органи, военновременните потребности по глава трета от наредбата, актове, касаещи системата за военновременно управление, на страната и методическите указания по чл. 3, ал. 2, т. 1.

(3) Юридическите лица, предложени за включване в списъка по ал. 1, следва да са от ресорите/отраслите, изброени в чл. 11, ал. 3 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(4) Информация за юридическите лица, стратегическите и други особено важни обекти от единния списък по ал. 1, по отрасли и по териториални единици, е елемент на съответните военновременни планове на министерствата, ведомствата, областите и общините.

(5) В двумесечен срок от приемането от Министерския съвет на единния списък по ал. 1 министърът на отбраната изпраща информация от списъка до съответните министерства, ведомства и организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и до областните администрации в касаещия ги обем.

(6) В двумесечен срок от получаването на информацията по ал. 5 министерствата и ведомствата изпращат информация от списъка до техните териториални структури в касаещия ги обем, а областните администрации – до общините в областта.

(7) В двумесечен срок от получаването на информацията по ал. 5 министерствата и ведомствата уведомяват юридическите лица от съответния отрасъл/ресор за включването им в единния списък по ал. 1.

(8) Ежегодно до 31 март съответните министри и ръководители на ведомства в рамките на своята компетентност извършват преглед и при необходимост правят мотивирани предложения до министъра на отбраната за изменения и допълнения на списъка по ал. 1.

Чл. 13. (1) Военновременните задачи са елемент от държавния военновременен план и от военновременните планове на субектите по чл. 3, ал. 1. Военновременните задачи се изпълняват след привеждане в изпълнение на военновременните планове по реда на чл. 20, т. 4 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) Министерският съвет възлага военновременни задачи по отбраната на страната на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и на организации, създадени със закон или акт на Министерския съвет, в съответствие с тяхната компетентност.

(3) Министерският съвет възлага военновременни задачи по отбраната на страната на юридически лица за:

1. производство, ремонт и доставка (включително внос) на отбранителни продукти и услуги за въоръжените сили и другите сили от системата за национална сигурност;

2. производство и доставка (включително внос) на ресурси, стоки и услуги от стратегическо значение за изграждане и поддържане на инфраструктурата, функциониране на икономиката и държавното управление на страната във военно време.

(4) Военновременните задачи по ал. 3, т. 2 могат да бъдат определяни под формата на контролни показатели, формирани на базата на капацитетни възможности, инсталирани мощности или произведена продукция/услуги за предходен отчетен период.

(5) Министърът на отбраната внася в Министерския съвет предложение за възлагане

на военновременни задачи по ал. 2 и 3 въз основа на предложенията на компетентните държавни органи.

(6) Министрите и ръководители на ведомства, в чиито ресори/отрасли има юридически лица, които са потенциални изпълнители на военновременни задачи, правят предложение до министъра на отбраната за възлагане на военновременни задачи на едно или няколко юридически лица. Предложенията следва да са съобразени едновременно със:

1. нормативно възложените военновременни задачи на предлагащите държавни органи;

2. присъствие на юридическите лица в единния списък на юридически лица, стратегически и други особено важни обекти, които са от значение за отбраната на страната във военно време;

3. заявените военновременни потребности по глава трета от наредбата;

4. методическите указания по чл. 3, ал. 2, т. 1.

(7) Кметовете на общини могат обосновано да предлагат на съответния областен управител юридически лица, потенциални изпълнители на военновременни задачи за производство и доставка на стоки и услуги, които са от особена важност за функциониране на съответната община и осигуряване на населението във военно време. Областните управители (кметът на Столичната община) правят обосновано предложение до министрите и ръководителите на ведомства, в чиито отрасли попадат дейностите на тези юридически лица.

(8) Предложенията по ал. 6 и 7 се извършват в срок до четири месеца след възлагането на военновременни задачи на съответния държавен орган или след получаване на заявка от Министерството на отбраната за необходимите граждански ресурси за осигуряване на военновременните потребности на страната.

(9) Военновременните задачи и свързаните с тях задължения влизат в сила с обнародването на акта на Министерския съвет за тяхното възлагане и са в сила до неговото изменение или отменяне.

Чл. 14. (1) Областните управители и кметовете на общините (районите) в срок до три месеца след възлагането на военновременните им задачи изготвят списъци на юридически лица и еднолични търговци – потенциални производители/доставчици на гражданска продукция и услуги (включително поддържане на инфраструктура) във военно време, от значение за съответната област/община (район). Списъците на областите се съставят въз основа на списъците на съответните общини.

(2) Списъците по ал. 1 се изготвят в съответствие с методическите указания по чл. 3, ал. 2, т. 1.

(3) Областните администрации (Столичната община) в срок до четири месеца след възлагането на военновременните им задачи изпращат до Министерството на отбраната писмени уведомления за изготвените от тях списъци по ал. 1. Списъците се изпращат в Министерството на отбраната, разпределени по видове потребности, отрасли и териториални единици.

(4) Списъците по ал. 1 са част от съответните военновременни планове на областите и общините.

(5) За подпомагане извършването на дейностите по чл. 12 – 14 министерствата, ведомствата, областните администрации (Столичната община) и общините (районите) в рамките на своята компетентност организират и поддържат бази данни за юридическите лица и едноличните търговци от значение за отбраната и/или потенциални изпълнители на военновременни задачи за съответния отрасъл, област или община.

Чл. 15. (1) Министрите и ръководителите на ведомства разпределят и възлагат военновременни задачи на подчинените им административни структури и на

териториалните подразделения на своите администрации съобразно военновременната задача на съответното министерство или ведомство.

(2) Конкретното разпределение на поставените военновременни задачи между подразделенията на публични дружества, включително холдингови обединения, се извършва от съответния ресорен министър или ръководител на ведомство (кмет на община), който упражнява правата на държавата (общината).

(3) При промяна на предмета на дейност, в обхвата на поставената военновременна задача, реструктуриране, обявяване в несъстоятелност или ликвидация на юридическо лице с възложени военновременни задачи, в срок до два месеца от настъпване на събитието юридическото лице уведомява мотивирано ресорния държавен орган, предложил възлагането на военновременната задача, и кмета на съответната община. Ресорният държавен орган в срок до два месеца от получаване на уведомяването или от установяването на горесцитираните събития изготвя предложение до министъра на отбраната за изменение на единния списък и/или за превъзлагане или снемане на военновременните задачи на съответното юридическо лице.

(4) Ежегодно до 31 март съответните министри и ръководители на ведомства в рамките на своята компетентност извършват преглед и при необходимост правят мотивирани предложения до министъра на отбраната за възлагане на военновременни задачи на юридически лица, включени в списъка по чл. 12, ал. 1.

(5) Ежегодно до 31 октомври министърът на отбраната извършва преглед на постъпилите предложения по ал. 3 и 4 и по чл. 12, ал. 8 и при необходимост прави предложение до Министерския съвет за изменение на единния списък по чл. 12, ал. 1 и/или за превъзлагане или снемане на военновременни задачи на съответните юридически лица.

(6) Ежегодно до 31 март областните администрации (Столичната община) и общините (районите) в рамките на своята компетентност извършват преглед на списъците по чл. 14, ал. 1 (по териториални единици) и при необходимост организират тяхната актуализация, за което уведомяват Министерството на отбраната.

(7) Възлагането или снемането на военновременни задачи на юридически лица, актуализацията на единния списък по чл. 12, ал. 1 и актуализацията на списъците по чл. 14, ал. 1 се отразяват в съответните военновременни планове.

Чл. 16. (1) В мирно време задължените субекти по чл. 3, ал. 1 с възложени военновременни задачи поддържат готовност за работа във военно време, като изпълняват в рамките на своята компетентност дейности и задачи по отбранително-мобилизационна подготовка в съответствие с нормативните актове.

(2) Юридическите лица, включени в единния списък по чл. 12, ал. 1, на които не са възложени военновременни задачи, по преценка на съответния държавен орган могат да извършват определени дейности по отбранително-мобилизационна подготовка, които не налагат финансиране от държавния бюджет.

(3) Във военно време доставките на ресурси, стоки и услуги при изпълнение на военновременните задачи и планове на юридическите лица се извършват по реда на действащото законодателство и съгласно утвърдените процедури за въоръжените сили, другите сили от системата за национална сигурност и съответното ведомство, за което те са предназначени.

Глава пета

РАЗРАБОТВАНЕ НА ВОЕННОВРЕМЕННИ ПЛАНОВЕ И ПРОГРАМИ

Раздел I

Общи положения

Чл. 17. (1) С военновременните планове и програми се създава организацията за изпълнение на възложените военновременни задачи по отбраната на страната.

(2) Военновременните планове включват текстуална и таблична част:

1. в текстуалната част се описват: основанието и целта за разработване на плана; мирновременният предмет на дейност и характерните особености на съответната организация, разработваща плана; ограничения, допускания и други предпоставки; приложима отраслова икономическа информация; приложима регионална (териториална) географска, демографска, социална, икономическа и друга информация;

2. в табличната част като приложения под формата на таблици, диаграми, схеми, карти и други се съдържат конкретни данни за: поставените военновременни задачи; дейности и производствени програми за тяхното изпълнение (когато е приложимо); разчети за ресурсното осигуряване на плановете; друга приложима информация.

(3) Формите и таблиците на военновременните планове са унифицирани и се приемат от Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките по предложение на министъра на отбраната.

(4) Текстуалната и табличната част могат да включват и друга специфична информация съобразно особеностите на съответната организация, разработваща плана, по преценка на нейния ръководител.

(5) Министерствата и ведомствата разработват указания за планиране на граждански ресурси за отбрана и разработване на военновременен план, в съответствие с наредбата и методическите указания по чл. 3, ал. 2, т. 1 и 2.

Раздел II

Държавен военновременен план

Чл. 18. (1) С държавния военновременен план се организира осигуряването на граждански ресурси за въоръжените сили, населението, поддържането на инфраструктурата, функционирането на икономиката, органите на държавната власт и техните администрации във военно време.

(2) Държавният военновременен план съдържа информация за целите и задачите на държавните органи, обобщени данни за военновременните потребности, възможности за производство и доставка на стоки и услуги за военно време по икономически отрасли и по териториални единици и друга информация.

(3) При изготвяне на държавния военновременен план се спазва редът за планиране на граждански ресурси за отбрана по чл. 7 и методическите указания по чл. 3, ал. 2.

(4) Министерството на отбраната организира разработването на държавен военновременен план по структура, форми и таблици, приети от Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките.

(5) Проектът на държавен военновременен план се разглежда от Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките и се внася за приемане от Министерския съвет.

(6) Преглед и при необходимост частична или цялостна актуализация на държавния военновременен план се извършва по указания на Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките:

1. при промяна в изискванията на някои от документите по чл. 11, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;
2. при промяна на задачите по отбраната на страната, възложени с нормативен акт;
3. при промяна в структурата или числеността на въоръжените сили за военно време, значителни изменения в структурата на министерствата и ведомствата или в административно-териториалното деление на страната.

Раздел III

Ведомствен военновременен план

Чл. 19. (1) Министерствата и ведомствата, включително техните подчинени структури, организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и органите на съдебната власт разработват военновременни планове, чрез които се осигурява изпълнението на военновременните задачи на съответния държавен орган и подчинените му административни структури.

(2) Военновременните планове по ал. 1 се разработват по ведомствени методики (методическите указания), разработени в съответствие с методическите указания по чл. 3, ал. 2, и отразяват специфичните функции, задачи и структура на съответната администрация и нейната работа във военно време.

(3) Ведомствените военновременни планове съдържат:

1. административно-правна и обща отраслово-икономическа информация;
2. задачи по отбраната на страната, възложени с нормативен акт на съответните държавни органи;
3. списъци на юридическите лица от съответния ресор/отрасъл с възложени военновременни задачи (за министерствата и ведомствата, които имат такива);
4. информация от единния списък по чл. 12, ал. 1 за съответния ресор/отрасъл;
5. информация за ресурсното осигуряване на плана;
6. финансов разчет за изпълнение на плана;
7. друга приложима информация.

(4) Военновременните планове на министерствата и ведомствата, в чиито структури има сили от системата за национална сигурност на Република България, и плановете на органите на съдебната власт отразяват специфичните им задачи в сферата на сигурността, опазване на обществения ред и законност, правораздаване, охрана на съдебната власт и местата за лишаване от свобода.

(5) Министерствата и ведомствата, в чиито ресори/отрасли има юридически лица с възложени военновременни задачи, разработват плановете си на базата на разработени военновременни планове на тези юридически лица.

(6) Подчинените, включително териториалните, структури на министерствата и ведомствата разработват военновременни планове съобразно военновременните задачи, възложени с нормативен акт или от съответния министър или ръководител на ведомство.

(7) Военновременните планове на подчинените, включително териториалните, структури на министерствата и ведомствата, които нямат възложени специфични военновременни задачи, по преценка на съответния министър или ръководител на ведомство могат да се разработят като част от военновременния план на съответното министерство или ведомство. Редът и начинът за разработване на плановете се определят с методики (методически указания) на съответния министър или ръководител на ведомство.

Раздел IV

Териториални военновременни планове

Чл. 20. (1) Областите (Столичната община) и общините (районите) разработват военновременни планове, с които се планират граждански ресурси за отбрана за осигуряване на населението със стоки от първа необходимост, защитата на населението и инфраструктурата, поддържане на устойчиво функциониране на администрацията, социалните дейности и икономиката на съответната териториална единица.

(2) В плана на областта (Столичната община)/общината (районите) се съдържат:

1. административно-правна, регионална (териториална), отраслово-икономическа и демографска информация за съответната област (община, район);

2. задачи по отбраната на страната, възложени с нормативен акт;

3. разчет за осигуряване на населението със стоки от първа необходимост, а при необходимост – и разчет за преразпределение на тези стоки между общините (районите, населените места) на територията на областта (общината);

4. военновременни потребности за: осигуряване защита на населението; поддържане на местната инфраструктура; поддържане на основни административни, социални и икономически дейности в общините съгласно Закона за местното самоуправление;

5. обобщени данни от плановете на териториални структури на централната администрация и юридически лица от областта (общината) с възложени военновременни задачи;

6. списъци по чл. 14, ал. 1 и информация от единния списък по чл. 12, ал. 1 за съответната територия;

7. информация за ресурсното осигуряване на плана;

8. финансов разчет за изпълнение на плана;

9. друга приложима информация.

(3) Планът на областта се разработва от съответната областна администрация въз основа на плановете на общините на нейна територия.

(4) Планът на общината се разработва от съответната общинска администрация. Плановете на общините с районно деление се разработват на базата на плановете на районите.

Раздел V

Военновременен план на юридическо лице

Чл. 21. (1) Юридическите лица, на които са възложени военновременни задачи, разработват военновременен план.

(2) Военновременният план на юридическото лице включва административно-правна информация относно правосубектността на юридическото лице, възложените му военновременни задачи, военновременна производствена програма, ресурсно осигуряване, финансов разчет и друга приложима информация по указания на ресорния държавен орган, непосредствено контролиращ изпълнението на военновременните задачи.

(3) Ръководителите на юридически лица, на които са възложени военновременни задачи за производство (ремонт) на отбранителни продукти, назначават със заповед постоянна техническа комисия, която:

1. организира създаване и поддържане на мощности за военновременна дейност;

2. организира разработване и актуализиране на необходимата техническа документация;

3. организира дейности по усвояване на отбранителни продукти;

4. организира разработване, изпитване и приемане на контролни (тренировъчни) серии за производство (ремонт) на изделия;

5. осъществява контрол върху състоянието на военновременните мощности и военновременните запаси;

6. извършва други дейности по подготовката на юридическото лице за работа във военно време.

Чл. 22. (1) Юридическите лица, които са включени в единния списък по чл. 12, ал. 1, на които не са възложени военновременни задачи, както и юридически лица и еднолични търговци – потенциални производители/доставчици на гражданска продукция и услуги за военно време, включени в списъците по чл. 14, ал. 1, не разработват военновременни планове.

(2) Юридически лица, включени в единния списък по чл. 12, ал. 1, както и юридически лица и еднолични търговци – потенциални производители/доставчици на гражданска продукция и услуги за военно време, включени в списъците по чл. 14, ал. 1, са длъжни при поискване да предоставят информация на съответния държавен орган за своите производствени капацитети за изделията/услугите от значение за отбраната.

Раздел VI

Ресурсно осигуряване на плановете

Чл. 23. Субектите по чл. 3, ал. 1, които изготвят военновременни планове, планират трудови, материални, финансови и други ресурси за осигуряване изпълнението на плановете и поставените им военновременни задачи.

Чл. 24. (1) Планирането на трудови ресурси има за цел да осигури необходимия капацитет за изпълнение на военновременните задачи.

(2) Планирането на трудови ресурси включва:

1. определяне на потребността от трудови ресурси за работа на държавната администрация във военно време и изпълнение на военновременните задачи на юридическите лица;

2. организиране на отсрочване от мобилизация във въоръжените сили на необходимите за военновременното производство трудови ресурси и организиране на тяхната подготовка и обучение;

3. подготовка на трудови ресурси за евакуация, ремонт и поддържане на инфраструктурни обекти;

4. подаване на заявки за осигуряване на трудови ресурси до компетентните държавни органи и организиране на попълнението на недостигащите трудови ресурси.

(3) Трудовите ресурси, необходими за изпълнението на военновременните задачи, които подлежат на мобилизация, се отсрочват от повикване във въоръжените сили по ред, определен с Наредбата за отсрочване на запасни и техника-запас от повикване във въоръжените сили при мобилизация, приета с Постановление № 114 на Министерския съвет от 2013 г. (обн., ДВ, бр. 47 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 34 и 60 от 2014 г.).

Чл. 25. (1) Материалните ресурси, необходими за изпълнение на военновременните планове, включват мощности, суровини, материали, възли, детайли, инструментална екипировка, резервни части, гориво-смазочни материали и др.

(2) Планираните материални ресурси трябва да отговарят на спецификата и обема на възложените военновременни задачи.

Чл. 26. (1) Военновременните мощности (мощности за военновременна дейност) представляват техника (транспортна и специална), производствени площи, машини,

съоръжения, техническо оборудване и други и се създават и поддържат по реда на Наредбата за усвояване на военни изделия и за създаване и поддържане на мощности за военновременна дейност на националното стопанство, приета с Постановление № 344 на Министерския съвет от 1994 г. (обн., ДВ, бр. 9 от 1995 г.; изм., бр. 49 от 2012 г.).

(2) Техниката, необходима за изпълнението на военновременните задачи, която подлежи на мобилизация, се отсрочва от повикване във въоръжените сили по ред, определен с акт на Министерския съвет.

Чл. 27. (1) Юридическите лица с поставени военновременни задачи за производство (ремонт) на отбранителни продукти и по преценка на съответния компетентен държавен орган за производство на стоки и услуги от стратегическо значение планират военновременни запаси от готови изделия, възли, детайли, материали, суровини, енергоносители и др.

(2) Министерството на отбраната и другите министерства и ведомствата, в чиито структури има сили от системата за национална сигурност на Република България, за осигуряване на своите военновременни потребности планират военновременни запаси от готова продукция: отбранителни продукти, резервни части, гориво-смазочни материали, продоволствие и друга гражданска продукция.

(3) Министерският съвет определя нормативи (в дни) за създаване на военновременни запаси по ал. 1 и 2 по предложение на министъра на отбраната съгласувано с министерствата и ведомствата, в чиито структури има сили от системата за национална сигурност на Република България или в чийто ресор има юридически лица с възложени военновременни задачи, както и с Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси".

Чл. 28. (1) Юридическите лица по чл. 27, ал. 1 планират военновременни запаси в съответствие с поставените им военновременни задачи, с нормативите (в дни) по чл. 27, ал. 3 и по производствени норми, определени в съответните конструктивни и технологични документации.

(2) Юридическите лица по чл. 27, ал. 1 планират военновременни запаси от готови или полуготови изделия, когато изделията не могат да бъдат произведени в определения срок, съгласно поставените им военновременни задачи или разработените военновременни планове.

(3) Юридическите лица по чл. 27, ал. 1 изготвят писмени предложения до ресорните държавни органи за необходимите им номенклатури и количества военновременни запаси в съответствие с разработените си военновременни планове.

(4) Ресорните държавни органи на юридическите лица по чл. 27, ал. 1 и държавните органи, в чиито структури има сили от системата за национална сигурност на Република България, изготвят писмени предложения за необходимите им номенклатури и количества военновременни запаси до министъра на отбраната, който след обобщаване съвместно с председателя на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" ги внася за приемане в Министерския съвет.

Чл. 29. Създаването, съхраняването, обновяването и освобождаването на военновременни запаси и финансирането на тези дейности се осъществява по реда на Закона за държавните резерви и военновременните запаси.

Раздел VII

Утвърждаване и привеждане в изпълнение на военновременните планове, методическо ръководство и контрол, взаимодействие и обмен на информация

Чл. 30. (1) Държавният военновременен план и военновременните планове на задължените субекти по чл. 3, ал. 1 могат да бъдат приведени в изпълнение частично или пълно за част или за цялата територия на страната при настъпване на някои от обстоятелствата по чл. 108 или 110 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(2) Привеждането в изпълнение на военновременните планове се извършва по реда на чл. 20, т. 4 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България. В предложението на Министерския съвет се посочва дали привеждането в действие да става върху цялата територия или само на част от нея, дали да се приведе изцяло или частично в действие определен военновременен план.

Чл. 31. (1) Военновременните планове се съгласуват и утвърждават по следния ред:

1. военновременните планове на юридическите лица с възложени военновременни задачи се утвърждават от съответния ресорен министър, ръководител на ведомство или кмет на община (за общинските дружества или дружества с преобладаващо общинско участие, на които са поставени военновременни задачи);

2. военновременните планове на общините се утвърждават от съответния областен управител;

3. военновременните планове на районите на общините се утвърждават от съответния кмет на община;

4. военновременните планове на министерствата, ведомствата, организациите, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и областите (Столичната община) се утвърждават от техния ръководител след съгласуване с министъра на отбраната или с оправомощено от него длъжностно лице;

5. военновременните планове на органите на съдебната власт, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция "Разузнаване" и на Националната служба за охрана се утвърждават от техния ръководител; същите изпращат информация в Министерството на отбраната, необходима за разработване на държавния военновременен план;

6. военновременните планове на подчинените на държавните органи административни структури, включително на териториалните структури, се утвърждават от съответния висшестоящ министър/ръководител на ведомство; териториалните структури изпращат информация на съответния областен управител/кмет на община, необходима за разработване на военновременния план на област.

(2) Задължените субекти по чл. 3, ал. 1 разработват военновременните си планове в минимум два екземпляра и изпращат утвърден екземпляр от своя план на висшестоящия държавен орган или на органа, контролиращ изпълнението на военновременните задачи. Министрите, ръководителите на ведомства и на организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и областните управители, с изключение на структурите по ал. 1, т. 5, изпращат утвърден екземпляр от плана в Министерството на отбраната.

Чл. 32. (1) Министърът на отбраната осъществява общото методическо ръководство и контрол на дейностите по разработването на военновременните планове.

(2) Прякото методическо ръководство и контрол по разработването и поддържането на военновременните планове, готовността за работа във военно време и готовността за изпълнение на възложените военновременни задачи на субектите по чл. 3, ал. 1 се извършват на йерархичен принцип от държавните органи в рамките на тяхната компетентност.

(3) Областните управители осъществяват контрол върху разработването и поддържането на военновременните планове на общините в съответната област.

(4) Съответните ресорни министри и ръководители на ведомства осъществяват контрол върху разработването и поддържането на военновременните планове на подчинени административни структури и на юридическите лица с възложени военновременни задачи в съответния ресор/отрасъл.

(5) Кметовете на общини осъществяват контрол върху разработването и поддържането на военновременните планове на общинските дружества или дружества с преобладаващо общинско участие с възложени военновременни задачи и на военновременните планове на районите при общините с районно деление.

(6) Контролът по изпълнението на сключените рамкови споразумения и договори се осъществява от техния възложител или от определен от него орган или длъжностно лице.

Чл. 33. (1) В процеса на планиране министерствата, ведомствата, подчинените им структури, организациите, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, териториалната администрация и задължените юридически лица обменят планова информация.

(2) Националният статистически институт за изпълнение на дейностите по наредбата предоставя чрез своите централни и териториални структури необходимата статистическа информация на субектите по ал. 1 в касаещия ги обем.

(3) Субектите по ал. 1 предоставят в Министерството на отбраната обобщени данни от проектите на военновременните си планове, както и друга информация, необходима за разработване на държавния военновременен план.

Раздел VIII

Програми

Чл. 34. (1) Министърът на отбраната въз основа на писмени предложения от държавни органи, в чиито ресори има юридически лица с възложени военновременни задачи, изготвя програма за усвояване на производство (ремонт) на отбранителни продукти и за изработване на контролни (тренировъчни) серии за производство (ремонт) на отбранителни продукти от юридическите лица. Предложенията включват и прогнозен разчет на необходимите финансови средства.

(2) Програмата по ал. 1 се приема от Министерския съвет след разглеждане в Междуправителния съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките. Програмата включва прогнозен разчет на необходимите финансови средства.

(3) Държавните органи по ал. 1 изготвят годишни програми за усвояване на производство (ремонт) на отбранителни продукти и за изработване на контролни (тренировъчни) серии за производство (ремонт) на отбранителни продукти от юридическите лица с възложени военновременни задачи от техния ресор.

(4) Държавните органи изготвят годишни програми (план-графици) за поддържане на военновременни мощности и инфраструктура, свързана с изпълнение на военновременните задачи на съответния държавен орган и на юридическите лица от съответния ресор/отрасъл.

(5) Финансирането на програмите се осъществява от държавния бюджет с разработване и приемане на годишните бюджети на държавните органи като елемент на финансирането на дейностите по отбранително-мобилизационна подготовка по реда на чл. 34, ал. 4 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Глава шеста

СКЛЮЧВАНЕ НА ДОГОВОРИ И РАМКОВИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Чл. 35. (1) Между държавните органи, контролиращи изпълнението на военновременните задачи, и юридическите лица с възложени военновременни задачи се сключват в мирно време рамкови споразумения/договори за производство/доставка на стоки или услуги, включително изграждане и поддържане на инфраструктура във военно време, в случаите, когато:

1. предмет на военновременната задача е производство, доставка (включително и внос) или ремонт на отбранителни продукти за нуждите на въоръжените сили или другите сили от системата за национална сигурност;

2. предмет на военновременната задача е изграждане и поддържане на инфраструктура за нуждите на въоръжените сили или другите сили от системата за национална сигурност;

3. естеството на военновременната задача изисква значително увеличаване на произвежданите обеми продукция или увеличаване на производствените капацитети чрез включване на допълнителни производствени мощности в дейността на юридическото лице;

4. естеството на военновременната задача изисква поддържане на консервирани мощности, предназначени за използване във военно време;

5. естеството на военновременната задача изисква усвояване на производството/ремонта на нов отбранителен продукт;

6. естеството на военновременната задача налага промяна на основния предмет на дейност на юридическото лице във военно време.

(2) Договори за поддържане в мирно време на готовност за работа във военно време се сключват между съответния държавен орган, контролиращ изпълнението на военновременните задачи, и юридическите лица с възложени военновременни задачи по реда на действащото законодателство при осигурено финансиране от държавния бюджет чрез бюджетите на съответните разпоредители с бюджет за компенсиране на извършваните от юридическите лица разходи за поддържане на готовност. Сключването на договор по настоящата алинея по преценка на държавния орган може да замени сключването на рамково споразумение или договор по ал. 1, ако в договора са включени и съответните задължения по ал. 1.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 не се изисква сключването на рамкови споразумения/договори между държавните органи, контролиращи изпълнението на военновременните задачи, и юридическите лица с възложени военновременни задачи за производство, доставка и ремонт на стоки или услуги във военно време или на договори за поддържане в мирно време на готовност за работа във военно време.

(4) Рамковите споразумения/договори по ал. 1 се привеждат в изпълнение във военно време и се финансират от бюджета на страната във военно време по реда на действащото законодателство.

(5) В случаите на сключени рамкови споразумения по ал. 1 във военно време, при повишена опасност от военен конфликт или при въвеждане на военновременните планове в действие държавните органи въз основа на тези споразумения сключват с юридическите лица договори с конкретни параметри за изпълнение на военновременни задачи.

(6) Във военно време, при повишена опасност от военен конфликт или при въвеждане на военновременните планове в действие държавните органи сключват договори за производство/доставка на гражданска продукция или услуги, които са необходими, но за които няма възложени военновременни задачи. Договори се сключват с един или няколко изпълнители/доставчици при условията на действащото законодателство, като не е задължително тези изпълнители/доставчици да са включени в списъка по чл. 12.

(7) Юридическите лица, сключили рамкови споразумения или договори по ал. 1 и 2,

предоставят при поискване от ресорните държавни органи, контролиращи готовността за изпълнение на възложените военновременни задачи, актуална информация, свързана с изпълнението на сключените споразумения/договори.

(8) Ежегодно до края на март държавните органи уведомяват Министерството на отбраната за сключените от тях рамкови споразумения и договори по ал. 1 и 2 в сила към съответния момент.

Чл. 36. Обект на договорите по чл. 35, ал. 2 за поддържане на готовност за работа във военно време (договор за субсидиране/получаване на субсидия от държавния бюджет) по преценка на държавния орган, пряко контролиращ изпълнението на военновременните задачи, са няколко или всички от следните дейности и задачи, свързани с отбранително-мобилизационната подготовка:

1. разработване и поддържане в готовност за изпълнение на плана за привеждане в готовност за работа във военно време, военновременния план и други планове и документи, свързани с отбраната на страната;

2. организиране на денонощно оперативно дежурство за поддържане на готовност за оповестяване при привеждане в готовност за работа във военно време;

3. усвояване на производство (ремонт) на отбранителни продукти;

4. изработване на контролни (тренировъчни) серии за производство (ремонт) на отбранителни продукти;

5. поддържане на военновременни мощности (мощности за военновременна дейност);

6. съхраняване на техническа документация за отбранителни продукти;

7. оборудване и поддържане на пунктове за управление, както и укрития за най-голямата военновременна работна смяна;

8. закупуване и обслужване на противохимически средства за защита на личния състав;

9. провеждане на организационни мероприятия (учения, сборова, семинари, работни срещи и др.) за поддържане на готовност на личния състав за работа във военно време;

10. обучение и квалификация на персонал по въпросите на отбранително-мобилизационната подготовка и планирането на граждански ресурси за отбрана;

11. други дейности, свързани с поддържането на готовност за работа във военно време.

Чл. 37. (1) Юридическите лица с възложени военновременни задачи за производство (ремонт) на отбранителни продукти поддържат готовност за работа във военно време чрез производство на контролни (тренировъчни) серии.

(2) За производството на контролни (тренировъчни) серии на усвоени отбранителни продукти (или усвоен ремонт) се сключва договор между юридическото лице и ресорния държавен орган. Договорът по настоящата алинея може да съвпада с договора по чл. 35, ал. 2 за поддържане на готовност за работа във военно време.

(3) Производството на контролни (тренировъчни) серии се извършва в съответствие с действащите държавни стандарти.

(4) Произведените изделия от контролни (тренировъчни) серии, които отговарят на изискванията и държавните стандарти, се завеждат задбалансово от юридическото лице производител като военновременни запаси във връзка с чл. 28, ал. 2 или се предават безвъзмездно на държавния орган, който е техен потребител във военно време, или на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси".

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Граждански ресурси за отбрана" са трудови (човешки) ресурси, стоки и услуги

(включително ремонт на изделия, изграждане и поддържане на инфраструктура) от национално производство или внос, материални, финансови и други ресурси, необходими на въоръжените сили, другите сили от системата за национална сигурност на Република България, държавната и местната администрация, населението и икономиката за изпълнение на нормативно възложени задачи по отбраната на страната, защита и осигуряване на населението, поддържане на административни, социални и икономически дейности и инфраструктура за устойчиво функциониране на държавата във военно време.

2. "Гражданска продукция и услуги" са стоките и услугите, необходими на въоръжените сили и другите сили от системата за национална сигурност на Република България, населението, държавната и местната администрация и икономиката за работа във военно време, които не попадат в категорията отбранителни продукти.

3. "Стоки от стратегическо значение" са стоки, които са част от гражданската продукция и които са от особена важност за функционирането на държавата във военно време.

4. "Услуги от стратегическо значение" са услуги, които са част от гражданските услуги и са тези административни, икономически и социални дейности, които са от особена важност за функционирането на държавата, защитата и осигуряването на населението и поддържането на инфраструктурата във военно време, като:

- а) административни услуги, предоставяни от държавните органи;
- б) функциониране на банковата система и паричното обращение;
- в) съдопроизводство и функциониране на съдебната система;
- г) опазване на обществения ред и функциониране на правоохранителната система;
- д) здравеопазване;
- е) социални и социално-осигурителни дейности;
- ж) логистика, транспорт, съхраняване и спедиция;
- з) информационно осигуряване и комуникации;
- и) добив, преработка и доставка на енергийни ресурси и енергоносители;
- к) производство, пренос и разпределение на електрическа енергия, топлинна енергия и природен газ;
- л) услуги по водоснабдяване и канализация;
- м) изграждане и поддържане на енергийната, транспортната, комуникационната, ВиК и друга инфраструктура в урбанизираната и неурбанизираната територия;
- н) опазване на околната среда и водите;
- о) обучение и образование;
- п) опазване на културни ценности;
- р) изследвания и развойна дейност и др.

5. "Основни хранителни и нехранителни стоки" са стоките, посочени в приложението към чл. 7, т. 1 от Наредбата за снабдяване с основни хранителни и нехранителни стоки във време на война, приета с Постановление № 31 на Министерския съвет от 1998 г. (ДВ, бр. 18 от 1998 г.).

6. "Юридически лица с военновременни задачи по отбраната на страната" са търговски дружества по смисъла на Търговския закон, юридически лица, създадени по реда на Закона за кооперациите, публични предприятия по смисъла на Закона за публичните предприятия, на които са възложени военновременни задачи по отбраната на страната с нормативен акт.

7. "Ведомства" са държавните агенции, администрацията на държавните комисии и други административни структури, създадени с нормативен акт, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. В срок до три месеца от влизането в сила на наредбата Междуведомственият съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките приема по предложение на министъра на отбраната методическите указания по чл. 3, ал. 2, т. 1.

§ 3. В срок до четири месеца от влизането в сила на наредбата министърът на отбраната да създаде организация за разработването на държавен военновременен план по реда на наредбата.

§ 4. До определянето на нови военновременни задачи на държавните органи, органите на съдебната власт, организации, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, органите на местното самоуправление и местната администрация, включително техните подразделения, подразделения и структурни звена, вадат военновременните задачи, утвърдени с Постановление № 286 на Министерския съвет от 2011 г. за възлагане на военновременни задачи по отбраната на страната на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и на юридическите лица – бюджетни организации (ДВ, бр. 83 от 2011 г.).

§ 5. До определянето на нови военновременни задачи на юридически лица по реда на наредбата вадат военновременните задачи, утвърдени с Постановление № 293 на Министерския съвет от 2008 г. за утвърждаване на военновременни задачи на юридически лица за производство на основна военна и гражданска продукция и услуги (обн., ДВ, бр. 105 от 2008 г.; изм., бр. 49 от 2012 г.).

§ 6. Методическото ръководство и контролът по изпълнението на наредбата се възлагат на министъра на отбраната.

§ 7. Наредбата се приема на основание чл. 11, ал. 5, чл. 12, ал. 3, чл. 22, ал. 4 и [чл. 34, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България](#).